

klesky byly žalované firmě známy aspoň dne 7. září 1935, avšak disciplinární řízení, v němž se disciplinární komise zabývala i těmito služebními poklesky a vyslovila se o nich ve svém návrhu, bylo zavedeno se žalovaným teprve v lednu 1936 a nebyla tudíž ani stran těchto služebních poklesků zachována osmidenní lhůta § 35 zák. č. 154/1934 Sb. z. a n. Žalovaná banka nemůže tudíž těchto poklesků použít k propuštění žalobce ze služby a nemůže se ani ve smyslu druhého odstavce § 35 zák. č. 154/1934 Sb. z. a n. dovolávat dřívějších poklesků, t. j. těch, jichž se dopustil žalobce do dne výpovědi, ježto i služební poklesky po tomto dni spáchané byly prominuty tím, že o nich nebylo proti žalobci včas zavedeno disciplinární řízení.

Čís. 15900.

K § 52 č. 2 staveb. řádu pro Čechy (zák. č. 5/1889 z. z.).

Stavitel, jenž provádí nástavbu domu, a stavební polír, jemuž bylo svěřeno provádění stavby, jsou odpovědní za škodu vzešlou mimojdoucímú chodci pádem části stavebního materiálu (části cihel, malty a pod.), neučinil-li nikdo z nich bezpečnostní opatření na ochranu mimojdoucího obecnstva, aby jimi bylo zabráněno nebezpečí hrozícímu pro ně z pádu stavebního materiálu s lešení.

Odpovědnost stavitelova jest osobní a nemůže býti přesunuta na jiné osoby.

(Rozh. ze dne 6. března 1937, Rv I 879/35.)

Žalobkyně se na žalovaných — staviteli a stavebním polírovi — domáhá náhrady škody za úraz, k němuž došlo tím, že se dělníku Rudolfovi K., pracujícímu na průčelí přestavby u rohu domu, odštípl při zahrocení cihly kousek malty nebo cihly, který spadl na ochranné lešení, tam se odrazil a přeskočiv nožní fošnu (prkno) kterou lešení bylo ohraničeno, padl žalobkyni na hlavu. Bezpečnostní opatření při této stavbě učiněná záležela v tom, že v průčelí budovy, na níž se prováděla nástavba, bylo postaveno ochranné lešení, jež po dobu bouracích prací nejenom podél průčelí, ale též po obou bočních stranách bylo uzavřeno poprsní stěnou 65 až 70 cm vysokou. Tato stěna po ukončení bouracích prací na obou bočních stranách byla odstraněna a zůstalo na boku lešení, kde se úraz stal, jen prkno, podle zjištění odvolacího soudu 25 až 30 cm vysoké, přes které, jak řečeno, přeskočil kousek malty nebo cihly. Výstražná znamení nebyla postavena a průchod pod lešením byl pro obecnstvo volný. O b a n i ž š í s o u d y neuznaly žalobní nárok důvodem po právu, majíce za to, že se žalování nedopustili ničeho, co by zakládalo jejich povinnost k náhradě škody, a že tedy jde o náhodu, jež stíhá poškozenou (§ 1311, první věta, obč. zák.).

N e j v y š š í s o u d uznal žalobní nárok důvodem po právu.

D ů v o d y:

Úsudek odvolacího soudu jest právně mylný. Zákonné předpisy, k nimž jest v souzené věci přihlížeti, jsou stavební řád pro Čechy (zá-

kon ze dne 8. ledna 1889, č. 5 z. z. čes.) a nařízení ministerstva obchodu ze dne 7. února 1907, č. 24 ř. z., neboť vládní nařízení ze dne 26. března 1931, č. 53 Sb. z. a n. nabylo účinnosti až dne 7. května 1931, kdežto úraz se stal již dne 6. května 1931. Nařízení č. 24/1907 ř. z. nemá pro souzený případ významu, a to ani § 6, ani § 32. Marně proto na ně poukazují odpůrci dovolatelčiny v dovolací odpovědi. Právem však se žalobkyně odvolává na úvodní větu uvedeného nařízení. Řečená věta se dovolává jednak příslušných předpisů stavebních řádů, na jejichž platnosti nic nebylo změněno, jednak § 52 č. 2 stavebního řádu pro Čechy. Podle posléz uvedeného ustanovení jsou stavbyvedoucí po případě ti, jimž bylo provádění stavby svěřeno, povinni, když se stavení opravuje nebo bourá, opatřiti na straně obrácené k veřejné cestě vše, čeho jest třeba k ochraně mimojdoucího obecnstva, a dávatí pokaždé předepsaná výstražná znamení. Opominutí posléz řečeného opatření je kromě toho trestné podle trestního zákona (§ 380 tr. z.). Učiněná bezpečnostní opatření nebyla ve smyslu § 52 č. 2 stavebního řádu pro Čechy dostatečná, neboť nebylo opatřeno vše, čeho bylo zapotřebí pro bezpečnost kolemjdoucího obecnstva. Mohlo se předvídati, že při provádění další stavby bude třeba zahrocovati cihly a že se při této práci může kus staré malty či cihly odštípnouti a spadnouti, rovněž tak, že se může od pružné podlahy lešení odraziti a přes poměrně nízké prkno přeskočiti na chodník. Aby takový kousek stavební hmoty nemohl dopadnouti na kolemjdoucí, bylo potřebí buď zříditi odstraněné boční stěny lešení znova, anebo zabrániti tomu, aby kolemjdoucí procházeli po chodníku pod lešením, a to buď postavením výstražných znamení, nebo jiným vhodným způsobem. V tom, že takové opatření učiněno nebylo, jest spatřovati zavinění (§§ 1294, 1297 obč. zák.), které jest v příčinné souvislosti s úrazem. Toto zavinění stíhá na prvním místě druhého žalovaného, jenž měl dohled na stavební práce. Avšak i první žalovaný přímo odpovídá za doštěné opominutí, poněvadž se jako stavbyvedoucí nemůže zprostiti povinností dbáti předpisů § 52 stav. řádu tím, že svěřil provádění stavby jiné osobě, neboť stavitelova odpovědnost za úraz, jež při stavbě třetí osoby utrpěly, jest podle § 52 řeč. stav. řádu o s o b n í odpovědností, již nelze přesunouti na jiné.

Čís. 15901.

Odpovědnost obce (na Moravě) za škodu vzešlou chodci tím, že vodovodní zařízení (poklop) vyčnívalo nad úroveň okolního prostřanství veřejného statku (chodníku).

(Rozh. ze dne 6. března 1937, Rv II 320/35.)

Žalobce, jenž utrpěl pádem o vodovodní poklop zranění, se na žalované obci domáhá náhrady škody, opíraje žalobu o zavinění městské obce M. O. jako majitelky městské vodárny. K odůvodnění žaloby přednesl, že bylo povinností městské vodárny postarati se, aby poklop vodovodní, vyčnívající nad úroveň chodníkového prostřanství, nad tuto